

BIOGRAM

W dniu 8 lutego 2022 roku, zmarł po długiej i ciężkiej chorobie w szpitalu, w Warszawie gen. broni dr hab. inż. pil. Ryszard Olszewski, zasłużony generał Lotnictwa Polskiego, były dowódca WLOP i Sił Powietrznych, komendant-rektor WSOSP, dowódca 2. plm „Kraków” i 60. lotniczego pułku szkolnego, członek Oddziału Warszawsko–Mazowieckiego Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP i Klubu Generałów WP. Ś.p. gen. broni dr hab. inż. pil. Ryszard Olszewski urodził się 1 maja 1948 r. w Tucznej, woj. lubelskie. W 1967 r. ukończył Liceum Pedagogiczne w Leśnej Podlaskiej. Rok później podjął studia w Wyższej Oficerskiej Szkole Lotniczej w Dęblinie. Szkołę ukończył w 1971 r. jako prymus, uzyskał stopień podporucznika i tytuł pilota inżyniera. Zawodową służbę wojskową w lotnictwie rozpoczął jako pilot instruktor w 58. lotniczym pułku szkolno-bojowym, w Dęblinie. Jego zdolności pilotażowe i organizacyjne docenili przełożeni. Efektem był awans na kolejny stopień oficerski, wyższe stanowisko służbowe oraz skierowanie, w 1974 r., na studia w ASG WP w Warszawie. Ukończył je w 1977 r. z wyróżnieniem. Powrócił do 58. lotniczego pułku szkolno-bojowego i pełnił kolejno funkcje: zastępcy dowódcy eskadry, dowódcy eskadry i zastępcy dowódcy pułku. W wieku 34 lat, w kwietniu 1982 r., został dowódcą 60. lotniczego pułku szkolnego w Radomiu. Pułk pod jego dowództwem osiągał bardzo dobre wyniki, w 1984 r. wyróżniony był przez ministra obrony narodowej. W marcu 1986 r. przeniesiony do bojowego lotnictwa myśliwskiego – dowodził 2. pułkiem lotnictwa myśliwskiego „Kraków” w Goleniowie. W styczniu 1988 r. objął obowiązki szefa sztabu – zastępcy dowódcy 4. PDLM w Malborku. W latach 1988–1990 kontynuował studia operacyjno-strategiczne w Moskwie. W 1990 r. powrócił do WOSL w Dęblinie. Pełnił obowiązki szefa sztabu – zastępcy komendanta, a następnie (po reorganizacji uczelni w 1994 r.) zastępcy komendanta do spraw ogólnych. Równocześnie z wykonywaniem zadań służbowych kontynuował pracę naukowo-badawczą. Jej wynikiem była – obroniona w Akademii Obrony Narodowej w 1992 r. – rozprawa doktorska „Wyższa Oficerska Szkoła Lotnicza w okresie zagrożenia i wojny” (wyróżniona przez komendanta AON w konkursie na najlepszą pracę doktorską). 16 października 1995 r. płk Ryszard Olszewski został komendantem-rektorem WSOSP w Dęblinie, a 11 listopada 1995 r. z rąk Prezydenta RP, Lecha Wałęsy otrzymał nominację na stopień generała brygady. Pełniąc obowiązki komendanta-rektora kontynuował pracę naukowo-badawczą. Jej ukoronowaniem była praca habilitacyjna „Siły Powietrzne w odstraszeniu militarnym”, obroniona w 1998 r. w Akademii Obrony Narodowej, w Warszawie na Wydziale Strategiczno-Obronnym. 12 maja 1999 r. otrzymał tytuł doktora honoris causa Słowackiej Wojskowej Akademii Lotniczej w Koszycach. Był członkiem Rady Naukowej Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych oraz zastępcą przewodniczącego Krajowej Rady Lotnictwa. Biegłe znał język angielski i rosyjski. 6 września 1999 r. gen. bryg. pil. dr hab. Ryszard Olszewski został wyznaczony na stanowisko zastępcy dowódcy Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej – szefa Szkolenia. W latach 2000–2001 studiował na Narodowym Uniwersytecie Obrony w Waszyngtonie. Od czerwca 2001 r. do marca 2002 r. pełnił służbę na stanowisku szefa Generalnego Zarządu Operacyjnego P-3 w Sztabie Generalnym WP. 15 sierpnia 2001 r. z rąk Prezydenta RP Aleksandra Kwaśniewskiego otrzymał nominację na stopień generała dywizji. 3 kwietnia 2002 r. decyzją Prezydenta RP został wyznaczony na stanowisko dowódcy WLOP. 15 sierpnia 2002 r. został awansowany do stopnia generała broni. 31 sierpnia 2005 r. odszedł do rezerwy. Od 21 września 2005 r. był ambasadorem w Zjednoczonym Królestwie Kambodży. Po powrocie do kraju przeszedł do szkolnictwa wojskowego w Akademii Obrony Narodowej w Warszawie oraz w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie. Generał R. Olszewski był czynnym pilotem od 1967 r., miał klasę mistrzowską pilota wojskowego. Jego ogólny nalot na samolotach różnych typów wynosi prawie 3500 godzin. Loty wykonywał głównie na samolotach MiG-21 i TS-11 „Iskra”. W 2000 r. otrzymał Tytuł Honorowy „Zasłużony Pilot Wojskowy RP”. Zajmował się badaniami z zakresu strategii obronnej RP, jest autorem ponad 30 prac dotyczących tej problematyki, w tym książki „Lotnictwo w odstraszeniu militarnym”. Był ikoną Lotnictwa Polskiego i wychowawcą wielu pokoleń lotników polskich. Czas wolny spędzał na doskonaleniu języka angielskiego. uprawiał narciarstwo zjazdowe i pływanie. Był odznaczony między innymi Krzyżem Komandorskim (2005 r.), Krzyżem Oficerskim (1999 r.) i Krzyżem Kawalerskim (1992 r.) Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi (1983 r.), Legią Zasługi IV Klasy (USA) – nadanym w Waszyngtonie, w 2004 r., Tytułem Honorowym i Medalem „Za Zasługi dla Miasta Stołecznego Warszawy” (2017 r.) oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Żona Maria. Synowie: Marcin – major lotnictwa (zmarł), Piotr i Paweł. Wnuczka Karolina i Wnukowie: Aleksander, Jan, Stanisław i Jakub. Uroczystość pogrzebowa, żałobna odbędzie się 18 lutego 2022 roku o godzinie 13.00 w Katedrze Polowej Wojska Polskiego, w Warszawie, przy ul. Długiej 13/15, po której nastąpi odprowadzenie, do grobu. Niech Matka Boska Loretańska, opiekunka wszystkich lotników, ma Go w Swojej opiece. Cześć Jego Pamięci!